

Ismét megrendezik a SZERENCSE

SORSJÁTÉKOT!

Volt már „szerencsés” ember Csongrád megyében. Főnyereménnyel húzták ki a sorsjegyet. A dolog most megismétlődhet. A Szerencse sorsjáték ugyanis megismétlődik: október 20 óta ismét árulják a szerencse sorsjegyeket postások, újságárusok, üzemi és iskolai hirdalapterjesztők.

Jól járhat, aki vásárol: nyerhet két szobás családi házat garázzsal, gépkocsival, nyerhet Moszkvics, Wartburg, Trabant személygépkocsit, 2 személyes 12 napos egyiptomi utazást, 15 ezer, 12 ezer és 10 ezer forint értékben vásárlási utalványokat, televíziós készülékeket, hűtőszekrényt, táskarádiót, zsebrádiót, karórát, fényképezőgépet stb. A sorsjáték bevételével a Nemzetközi Újságíró Szervezet szolidaritási alapját gazdagítják. Ez az alap a gyarmati elnyomás ellen függetlenségükért küzdő népeket támogatja.

Vásároljon szerencse sorsjegyeket: szerencséje lesz. Csak 4 forint! Négy forintért Moszkvics 408-as személygépkocsihoz is hozzájárulhat.

Botanika óh!

A levél... A növények egyik ismertetőjele a levél. Annak formája, ereztettsége, a levélszél mintázata.

A pitypang levélszélét kacsurosz levélszélnek mondja a szakirodalom. Az igen, de nem a nagy fantáziájú és kis tudású hallgató: az kacsurosznak mondja. Ő tudja, miért.

Négy hónap mérlege

Hetvenegyházyan vártuk az ünnepélyes diplomaosztást július harmadikán az Auditorium Maximumban. Azóta négy hónap telt el, s a négy hónap alatt sok minden történt. A háromnegyed száz bölcész már nem bölcész többé, tanárok lettek, tanárok lettünk, falun, városban, Borsodban, Somogyban a fővárosban és Szegeden — ki hová került. A bölcész név utáni nosztalgiaink emlegetése — bármilyen nagy is — nem vezetne messzire. Hagyjuk hát a múltat, nézzük inkább a jelent!

Mi lehet, mi lett és mi lehetne belőlünk?

N. S. Történelem—német szakos. Családi és lakáskörülményei miatt ment Váshelyre. Az állások elosztása előtt félve suttogva közölte közvetlen környezetével leendő munkahelyének nevét és címét. Az V. éves bölcészszakosmánya akkor azt mondta róla: szerencséje van, jól járt. Jól járt? — Annak ellenére, hogy középiskolai tanári diplomát szerzett, általános iskolában tanít, testnevelést és orosz, az utóbbit tagozatos osztályban... Jól járt-e? Mindenki szerencsésnek tartja, ő is elégedett. Igaz, nem lakik albérletben, lakása van. Tudja, hogy átmeneti a helyzete, tanul és bizakodik.

M. S. Magyar—történelem szakos. Már V. éves korában Pesten végezte a kötelező tanítási gyakorlatot. Pesti lakása van (lakása? — egy fél szoba, de az „állandó”) szeretett volna a fővárosba kerülni. „Sikere volt!” A lakásától három villamosmegállóra, egy gimnáziumban tanít. 24 órában. Ebből 12 óra párhuzamos osztályokban történelem. „Egy héten 12-szer halom ugyanazt az anyagot!” — írta legutóbb. A másik 12 óra is történelem, pedig az irodalom volt mindene. Egy budai irodalmi színpadnál társadalmi munkában elemezték ki irodalmi igényeit.

Könyvespolcok között

Látogatás Szeged könyvtáraiban

Az égnek törő óriásházakat ezernyi téglá és építőelem alkotja. Az egyetemes emberi kultúra végtelenbe magasodó épülete ugyanígy foglalja magába a korszakok építőköveit a — könyveket.

I.

Az Egyetemi Könyvtár folyosói elárulják: az olvasóban minden hely foglalt. Belépve a megszokott kép fogad — lányok és fiúk hajlanként jegyzetek és könyvek fölé. Szemben, hegynyi „Kultúra világa” és más útirajz könyv mellett találok Váradit Mária és Tóth Mária gyógyszerészhallgatókat.

„Érdeklődésünk nem véletlenül szól a Jugoszlávia című fejezeteknek. Nyáron ottjártunk és akkori élményeinket így akarjuk felfrissíteni — s bevalljuk: szélesíteni is.

A folyóiratolvasó. Régi újságok fiatal olvasója Bohony Nándor főiskolás, a „Viharsarok népe” 1954. évfolyamát lapozza.

„Diákköri dolgozatokhoz gyűjtök anyagot, nevezetesen: „A makói pártharcok története 1944-től” című témán dolgozom. Számomra óriási segítséget nyújt a régi krónikás által följegyzett események, történetek feldolgozása. Az itt összegyűjtött ilyen jellegű anyagot máshol nem is tudnám beszerezni, megtalálni, ezért napjaimból jutó szabadidőmet is itt töltöm.”

Még egy pillantás vissza a szűknek tűnő, de valójában

egész világot magában foglaló teremre — Palotás Éva a könyvtár szolgálatkés munkatársa példányokat segít válogatni — s máris indulunk következő állomásunk az

Orvostudományi Egyetem könyvtára felé. Itt meglepetés vár, mert ki hinné, hogy ötödéves TTK-s hallgatókkal találkozunk először: Nagy Máriaival és Kenyeres Évával.

II.

A lányok helyett Pálfi Gyula, a könyvtár vezetője válaszol: „Megyénkben csak intézményünk rendelkezik a „Chemical abstracts” folyóirattal, s így szükség esetén szívesen nyújtottuk rendelkezésére más pálya művelőinek is. A hallgatók jelenleg szakdolgozatuk megírásán fáradoznak, melyhez igen nagy segítséget nyújt az említett folyóirat.”

Özv. dr. Korpási Istvánné népes csoporttal érkezik — könyvtárat, és kötetet mutatja új tagoknak és látogatóknak. Henz Anna elsőéves orvostanhallgató nem titkolt érdeklődéssel fordul a jól felszerelt könyvtár speciális berendezéséhez: a mikrofilm-olvasóhoz.

A hallgatók számára fenntartott helyen már „haladók” — Szepesvári Elemér és Szász Károly ötödéves orvostanhallgatók forgatják kimondhatatlan nevű öles könyveiket. Bizony alapos tudású, vagy legalább gyakorlott „orvostársasági embernek” kellene lennem, hogy precíz válaszokat leírjam, s így csak megközelítő „magyar” fordítással árulhatom el a jegyzetek címeit: „Enzimaktivitás és jellemzői...” Tovább nem kérdeztem — indultunk harmadik célunk:

III.

a városi Somogyi Könyvtár épülete felé.

A fiú Pestről való, a lány szegedi. Főiskolások mindketten, a könyvtár állandó vendégei.

„Az utolsó asztalnál szoktunk ülni — Most városok monográfiái közül válogatunk — Géza pesti és érdeklék a kerületek utcánév változásai, elrendezésük stb.

Irént a nyelvészet és irodalmi témák vonzzák.

Mivel ők ketten sosem magukról — mindig másiktól beszéltek — megkérdeztem, végül bemutatathatom őket együtt? Tehát akik mindig együtt vannak az utolsó asztalnál: Korányi Irén és Tarnyi Géza.

IV.

Százöttezret kötet könyv. Köztük ritkabecsu, muzeális értékek. Tízennyolcadik századi könyvtárságok. Tanszékeken, szakágak szerinti megosztásban elhelyezett állomány. Zsúfoltság, helyhiány: mind a könyvek, mind a könyvek forgatóinak elhelyezése szempontjából. Leginkább ezek a tények jellemzik a Szegedi Tanárképző Főiskola könyvtárát Símor Jánosné könyvtárvezető s tapasztalataink szerint.

Mit mond a könyvtár vezetője az itt folyó munka problémáiról, a könyvtár életéről, kapcsolatairól?

Ügyszólván az ország, sőt Európa legjelentősebb könyv-

táraival van jó kapcsolatunk, persze az utóbbiakkal csak közvetve.

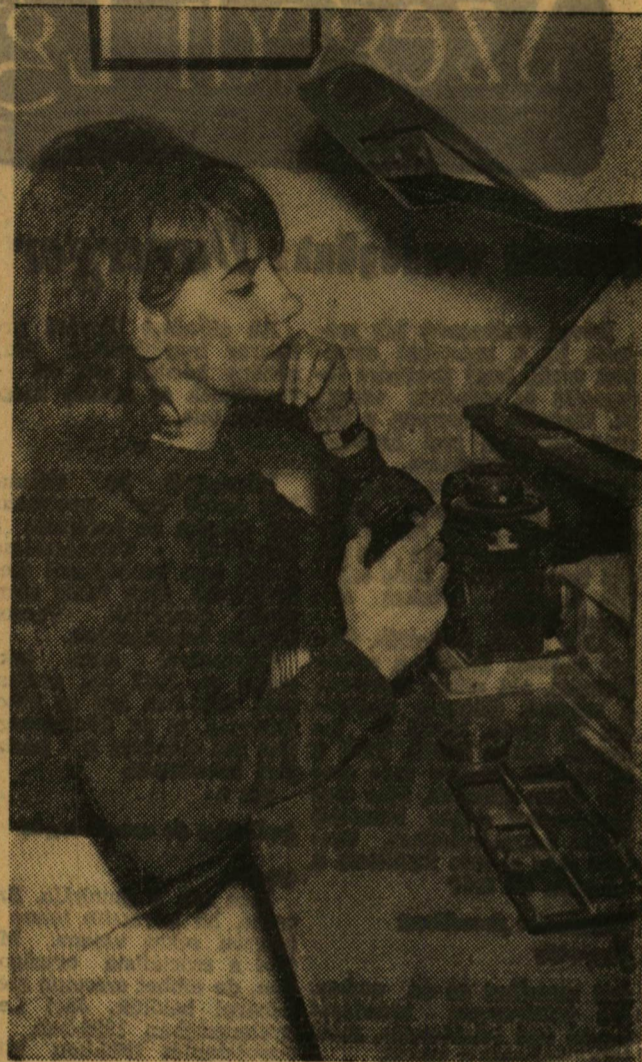
Közelebbi és testvéri a kontaktus, a szegedi Egyetemi és Somogyi Könyvtárral, valamint a Budapesti Széchenyi könyvtárral.

Nincs baj akkor sem, ha idehaza Magyarországon nem tudunk beszerezni hiányzó külföldi kötetet — megkapjuk a Széchenyi könyvtáron keresztül könyvtári kölcsönzés tuján bármilyen nagyobb európai intézménytől. Az is előfordul, hogy tőlünk kérnek egyedi, ritka példányt. Nem titok, gyűjteményünk rendelkezik a XVIII. századbeli muzeális értéket képviselő könyvekkel, régi értékes irodalmi töredékekkel — melyek az ilyen irányban kutatók körében joggal tarthatnak számot érdeklődésre.

De nemcsak könyvekkel foglalkozunk, hanem folyóiratokkal lapokkal is.

Az elmélyedt kutatómunkához, a tanuláshoz nélkülözhetetlen az alapos olvasottság. Ezt a mondatot valahol egy pesti könyvtár falán olvastam. Igaz szűkebb hazánkban — Szegeden sehol sem láttam ilyen fölírásokat, ajánlásokat. De találkoztam olyanokkal, akik napról-napra gyakorlatukban valósítják meg mindezt. És ez nagyon jó dolog.

Matkó István.

Henz Anna orvostanhallgató ismerkedik a mikrofilm-olvasó berendezéssel az Orvostudományi Egyetem Központi Könyvtárában

Ketten: a „ket Mária” készül az élménybeszámolóra az Egyetemi Könyvtár olvasótermében lexikonok és földrajzkiadványok társaságában.

A folyóiratolvasóban pedig Bohony Nándor és Fülöp Lajos böngész a régi és mostani újságokat — Palotás Éva, a könyvtár munkatársa tanácsai alapján. Szilágyi Mózes felv.

Válogatott szeretnék lenni

Azt mondják, a jó munkához idő kell. Nos, én ezt sportnyelvén így mondanám: a jó eredményhez szorgalmas edzés és kitartás kell. Így van ezzel Süli József is, aki szabadidejének túlnyomó részét a vörös salakon tölti, s kinek utóbbi eredményeit nem lehet figyelmen kívül hagyni.

— Ez év szeptemberében (18-19-én) rendezték meg a Népstadionban a Béke és Barátság nemzetek közötti ifjúsági sporttalálkozót, melyre engem is meghívtak — mondja. Hat ország jelentette be részvételt: Szovjetunió, NDK, Bulgária, Jugoszlávia, Csehszlovákia és Magyarország. A mezőny erős volt. mint Faragó, Fejér, nem be-

szélve a határon túliakra. Talán az idei szezonban már nem lesz nagy hajrá. Ez azonban nem jelenti az edzések kihagyását. Nincs pardon, dolgozni kell. Míg az idő engedi Pestre jár technikai edzésre. A téli hónapokban részt Szegeden, részt a tatai táborban alapoz. mint Faragó, Fejér, nem be-

Horesik Ibolya